

مطالعه تطبیقی رابطه انگیزش نیت با نگرش به فعالیت‌های بدنی کلاسی در بین دو جنس (مورد مطالعه: دانشجویان کارشناسی دانشگاه یزد)

سجاد ممبینی^۱، مهربان پارسا مهر^۲

تاریخ دریافت: ۹۳/۱۱/۱۸ تاریخ پذیرش: ۹۴/۲/۲۸

چکیده

پژوهش حاضر به دنبال آن است که به بررسی مقایسه‌ای رابطه انگیزش ناشی از نیت، با نگرش دانشجویان دختر و پسر به فعالیت‌های بدنی کلاسی بپردازد. انگیزش ناشی از نیت، یک عامل روان‌شناختی است که می‌تواند در بروز بسیاری از کنش‌های اجتماعی اثرگذار باشد. در راستای دست‌یابی به هدف این مطالعه، نمونه‌ای متشکل از ۷۰۹ نفر از دانشجویان دختر و پسر مقطع کارشناسی، انتخاب شدند. نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که هم میان دختران و هم در بین پسران، دو متغیر انگیزش نیت و نگرش به فعالیت‌های بدنی کلاسی، از رابطه‌ای مستقیم و قوی برخوردار هستند. همچنین، متغیر انگیزش نیت توانسته است ۴۹/۴ درصد از نگرش دختران به فعالیت‌های بدنی کلاسی و نیز ۱۹/۵ درصد از نگرش پسران را تبیین نماید. می‌توان نتیجه گرفت که انگیزش نیت، یک پیش‌بین قوی برای نگرش دختران به فعالیت بدنی است؛ حال آن‌که در مورد نگرش پسران، از قدرت تبیین-کنندگی کمتری برخوردار می‌باشد.

کلید واژه‌ها: انگیزش نیت، فعالیت‌های بدنی کلاسی، دانشجویان، جنسیت

Comparative Study of Relationship between Intent Motivation and Attitude toward Classroom Physical Activities among Both Genders (Case Study: Bachelor Students of Yazd University)

Sajadmombeini, Mehrban Parsa Mehr

Abstract

This research studies relationship between intent motivation and attitude toward classroom physical activities among boys and girls bachelor students. For achievement to this purpose, study has been done in positivism paradigm, by quantitative approach and survey method. Population were bachelor students of Yazd university, that 709 persons of them have been selected by stratified sampling by these conditions: $d = .05$, $t = 1.9$. Data were analyzed by SPSS16 software and some statics tests have been done on them. Results show that among boys and girls, two variables i.e. intent motivation and attitude toward classroom physical activities had a powerful and positive significant relationship. Also, intent motivation variable could explain 49.4% of girl's attitude toward classroom physical activities and 19.5% of boy's attitude. Finally we can conclusion that intent variable can explain girl's attitude well, but for boys cannot. Thus we must attention to other factors for boy students too.

Key Words: Intent Motivation, Attitude toward Classroom Physical Activities, Students, Gender.

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی دانشگاه یزد (نویسنده مسئول) E-mail: sajadmombeini68@yahoo.com

^۲ دانشیار گروه جامعه‌شناسی دانشگاه یزد

مقدمه

تاریخ پرداختن به مفهوم نیت^۱، به سقراط بازمی‌گردد. همیشه، تاحدودی این باور وجود داشته است که نیت‌مندی در مرکز عالم انسانی قرار دارد. مدت‌ها است رفتار انسان را برنامه‌ریزی شده در نظر می‌گیرند. در چنین تلقی و تفکری، رفتار اساساً واکنشی خودکار به پیامی ویژه یا مجموعه‌ای از پیام‌ها است؛ اما باید توجه داشت که در رفتار برنامه‌ریزی شده، فرایندهای شناختی آگاهانه زیادی (از جمله نیت) دخیل هستند (کروگر^۲، ۲۰۰۹، ص. ۵۲). در علوم رفتاری و انسانی، تعریف‌های چندی از مفهوم نیت به عمل آمده که برای بسط این مفهوم می‌توان به نمونه‌هایی از آنان اشاره نمود. نیت به عنوان عزم قوی یا هدف همراه با تصمیم در جهت ارائه نتیجه مطلوب توصیف می‌شود. از دیدگاه مازلو^۳ (۱۹۸۷)، ترجمه رضوانی، ۱۹۸۸، ص. ۱۲۶) نیز نیت، عاملی انگیزشی - روانی است که برای انجام دلخواه هر فعالیتی ضروری و اساسی می‌باشد. انگیزه‌ها، کلید انجام هر کار و فعالیتی به حساب می‌آیند و می‌توانند رفتارهای افراد را تحریک، تقویت و هدایت کنند یا باعث کنترل و توقف آن شوند. راتوس^۴ (۲۰۰۸، ترجمه: ابراهیمی‌مقدم و همکاران، ۱۳۸۸، ص. ۴۸۶) که به دنبال چراهای رفتار انسانی است، در روان‌شناسی خود، نیت را انگاره‌ای انگیزشی می‌پندارد که رفتار را فعال کرده و فرد را به سوی اهداف پیش می‌راند. تیوان و اسمیت^۵ (ترجمه ملک-عبدالی، ۱۹۸۶، ص. ۲۳) نیز به همین نقش هدایت‌گری توجه کرده و به آن می‌پردازند. به نظر آنان، انگیزش ناشی از نیت، به رفتار نیرو بخشیده و آن را فعال می‌نماید. تیوان و اسمیت معتقدند که عملکرد هدایتی انگیزه‌ها، به وسیله انواع رفتارهایی که

یک موجود زنده برانگیخته شده انجام می‌دهد مشخص می‌شود. در همین راستا، ریو^۶ (ترجمه سیدمحمدی، ۲۰۱۳، ص. ۷) در نظریه انگیزش خود، نیت را به نوعی محصول خویش‌شناسی شخصیتی دانسته و شناخت را نیز سطحی خاص از انگیزه می‌داند. بدین ترتیب، وینیت را نوعی خاص از انگیزه و در واقع، منبعی برای تولید آن می‌داند. در دیدگاه ریو (ترجمه سیدمحمدی، ۲۰۱۳، ص. ۲۳۱) نیت، پیوند نزدیکی با هدف‌یابی پیدا می‌کند. در واقع، وی در رابطه هدف - نگرش - عملکرد، نیت را عنصری واسطه تلقی می‌کند که در حلقه اول، عامل انگیزش و در حلقه دوم، عامل برنامه‌ریزی است.

به‌طور کلی می‌توان گفت عنصر کلیدی در تمامی این تعاریف، نقش فعال‌کنندگی و انگیزشی نیت می‌باشد. همچنین در یک تقسیم‌بندی، نیت را می‌توان یک فعال‌کننده بیرونی در نظر آورد؛ چراکه برخلاف انگیزش درونی که به تعبیر دسی و ریان^۷ (۲۰۰۰) گرایش فطری برای پرداختن به تمایلات است، نیت از آن نوع فعال‌کننده‌هایی است که باید به دست آمده و پرورده شود.

بروز بسیاری از رفتارهای اجتماعی انسان بسته به نوع نگرش افراد به این دسته رفتارها است (صالح‌آبادی و قندهاری، ۱۳۹۰، ص. ۱۰۸). به نظر می‌رسد نگرش مثبت به یک فعالیت اجتماعی می‌تواند به معنای تمایل بالا برای مشارکت در آن فعالیت تصور شود، حال آن‌که نگرش منفی، نوعی بی‌میلی را به همراه خواهد داشت و نگرش خنثی، حاکی از بی‌تفاوتی فرد نسبت به کلیت مسأله است. همچنین، محتمل به نظر می‌آید که نگرش مثبت به مشارکت در فعالیت‌های بدنی کلاسی بتواند عاملی ترغیبی در جهت گرایش به تعامل در فعالیت‌های ورزشی برون‌کلاسی و فوق برنامه باشد؛ به عنوان نمونه، برخی از پژوهشگران

1. Intent
2. Krueger
3. Maslow
4. Rathus
5. Tiwan & Smith

6. Reeve
7. Deci & Ryan

دی. اچ. اس^۳، ۱۹۹۶؛ لی، فریدنبرگ، بلچر و کلوند^۴، ۱۹۹۹؛ بلچر، لی، سولمون و هریسون^۵، ۲۰۰۳). براساس برخی پژوهش‌های داخلی صورت‌گرفته در زمینه انگیزه‌ها و موانع فعالیت‌های ورزشی زنان (نادریان، ذوالاکتاف و مشکل‌گشا، ۲۰۱۰؛ نقدی، بلالی و ایمانی، ۲۰۱۱؛ پارسامهر، اسکندری‌فرد، نیک‌نژاد و قربان‌زاده، ۲۰۱۳)، عواملی که سبب رغبت کمتر زنان ایرانی برای حضور در فعالیت‌های بدنی است را می‌توان در ۲ دسته فرهنگی و کاربردی تقسیم نمود. عوامل فرهنگی به صورت مانعی بیرونی عمل می‌کنند و عوامل کاربردی به صورت موانعی درونی ظاهر می‌گردند. فاکتورهای فرهنگی که غالباً بر اثر تابوهای اجتماعی پیرامون بدن زن شکل گرفته‌اند، به صورت موانعی همچون عدم حمایت کافی از دیگران مهم، تقبیح رفتارهای بدنی از سوی زنان و هراس از انگ‌خوردگی و فاکتورهای کاربردی به صورت موانعی همچون عدم ادراک ارزشی مناسب از فعالیت بدنی، نداشتن درک صحیح از توانایی‌های فردی و عدم احساس خودکارآمدی مناسب در این زمینه نمود می‌یابند. مجموعه این ۲ دسته موانع، در نهایت می‌تواند از شکل‌گیری نیت تعامل در فعالیت بدنی و لذا، انگیزش کافی حاصل از آن جلوگیری نماید.

پژوهش حاضر، دست‌کم از نظر عنوان و هدف مورد مطالعه، کار بدیعی به‌نظر می‌رسد لذا در بررسی پیشینه پژوهشی، به ذکر تعدادی از پژوهش‌های تقریباً مرتبط کفایت می‌شود. نقدی، بلالی و ایمانی (۲۰۱۰)، در مطالعه خود رابطه میان حمایت از سوی دیگران مهم را به‌عنوان عاملی انگیزشی و گرایش به شرکت در فعالیت‌های ورزشی توسط زنان را بررسی کرده و وجود این رابطه را تصدیق نمودند. پژوهش

معتقدند هنگامی که یک فرد گزارش می‌دهد که در کلاس تربیت بدنی شرکت می‌کند، تصمیم جدی‌تری برای شرکت در فعالیت بدنی را حتی خارج از کلاس گزارش می‌دهد (نقل در دایگل^۱، ۲۰۰۳، ص. ۲۷)؛ بنابراین، تمایل بیشتر به شرکت در کلاس تربیت-بدنی، در نهایت طیفی از پیامدها همچون رغبت به فعالیت بدنی بیشتر و بدین ترتیب، کمک به سلامت جسم، سلامت روان و مصونیت در برابر بسیاری آسیب‌های اجتماعی را در پی خواهد داشت. به‌عبارتی، اهمیت مشارکت ورزشی در بین جوانان از آن‌رو است که باعث ایجاد خودپنداره بدنی مثبت و پیامدهای مطلوب روانی مرتبط با آن می‌شود (عبدی‌مقدم، بهروزی و رمضان‌نژاد، ۲۰۱۳، ص. ۲۶).

نگرش متمایلانه نسبت به فعالیت‌های بدنی کلاسی در بین دانشجویان دختر و پسر می‌تواند تابع دلایل متنوعی باشد؛ اما، به‌گونه‌ای می‌توان گفت که در بررسی تأثیرگذاری این عوامل، باید پرسید که آیا در نهایت توانسته‌اند نیت و انگیزش مثبت همراه با آن را برای حضور در این کلاس فراهم آورند یا خیر؟ البته، باید دانست که نیت، خود نوع خاصی از انگیزش است و نه معادل با آن؛ بنابراین، این به‌معنای فروکاستن سایر عوامل به یک عامل خاص و یا تعمیم آن عوامل در یک چارچوب عام‌تر نیست، بلکه، اهمیت بالقوه بررسی تأثیر نیت به‌عنوان مقوله‌ای مجزا و مستقل را نشان می‌دهد.

ازسویی، عامل جنسیت همواره نشان داده است که می‌تواند بسیاری معادلات اجتماعی را به سود مردان به هم بزند. در زمینه فعالیت در مشارکت‌های ورزشی، مطالعات بسیاری حاکی از عدم تمایل کافی در بین دختران به دلایل متنوعی بوده است (رولند^۲، ۱۹۹۰؛ مجمع سلامتی و خدمات انسانی آمریکا^۳، یو. اس.

3. USDHHS

4. Lee, Fredenburg, Belcher & Cleveland

5. Belcher, Lee, Solmon & Harrison

1. Digle

2. Roland

انگیزش نیت و فعالیت‌های بدنی نپرداخته‌اند؛ اما اکثر آن‌ها بر تأثیر عوامل انگیزشی همچون ادراک حمایتی، ارزشی، جنسیتی و غیره تأکید کرده‌اند که این خود، نقش انگیزش‌های روانی را در ارتباط با نگرش به فعالیت‌های بدنی و ورزشی نشان می‌دهد. ضرورت انجام پژوهش حاضر، هم از وجه نظری و هم از وجه عملی، قابل تأمل است. ضرورت نظری این مطالعه از آنجایی است که بررسی رابطه انگیزش نیت با نگرش به فعالیت‌های ورزشی، در ادبیات پژوهشی داخلی کاری بدیع به نظر می‌آید. همان‌گونه که ذکر شد براساس دیدگاه ریو، نیت مؤلفه‌ای میانجی میان نگرش به یک مسأله و عملکرد در جهت آن است؛ بنابراین، بررسی تجربی رابطه مورد نظر این پژوهش، این امکان را برای متخصصین و برنامه‌ریزان فراهم می‌سازد تا با سرمایه‌گذاری مادی و معنوی در زمینه‌های برانگیزاننده نیت انجام فعالیت بدنی، نگرشی مثبت در جهت عمل به این دسته فعالیت‌ها در جوانان به‌وجود آورند که این خود درنهایت و در سطحی آینده‌نگرانه، راهی برای استمداد به سلامت عمومی جامعه نیز به حساب می‌آید. پرسش اصلی که مطالعه پیش‌رو به دنبال پاسخ دادن بدان می‌باشد، رابطه میان انگیزش نیت و نوع نگرش دانشجویان به فعالیت بدنی کلاسی است. همچنین، مقایسه نوع نگرش به مشارکت در بین دانشجویان دختر و پسر و مقایسه میزان نیت مشارکت در بین آنان، از دیگر سؤالات مدنظر پژوهشگران می‌باشد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر که از نوع توصیفی می‌باشد، در رهیافت پژوهشی اثبات‌گرایی، با رویکرد کمی و روش پیمایشی به انجام رسیده است.

مشابه یوسفی و احمدی (۲۰۱۳) نیز بر وجود چنین رابطه‌ای صحنه‌گذارده است. در پژوهشی دیگر، پارسامهر، اسکندری‌فرد، نیک‌نژاد و قربان‌زاده (۲۰۱۳) به بررسی انگیزه‌های مرتبط با مشارکت در درس تربیت‌بدنی در بین دانش‌آموزان دختر پرداخته و دریافتند که حمایت دیگران، درک درست از ارزش فعالیت‌بدنی و شناخت صحیح فرد از توانایی‌های خود در این زمینه، از جمله مهم‌ترین این انگیزه‌ها می‌باشند. در میان پژوهش‌های خارجی می‌توان به پژوهش دایگل (۲۰۰۳) اشاره کرد. وی در مطالعه خود، مدل علی کارآمدی از عوامل مرتبط با مشارکت ورزشی در بین دختران و پسران را ارائه داده است. در مدل ارائه‌شده توسط وی، چهار عامل ادراکی، در نهایت از طریق انگیزش نیت بر تمایل به مشارکت تأثیر می‌نهند که این خود، نقش پوششی عامل نیت را در عین حفظ فردیت آن و بدون آن که تعمیمی از دیگر مقوله‌ها تلقی شود به‌وضوح نشان می‌دهد. مطابق با یافته‌های وی، افزایش در میزان آن چهار عامل، با افزایش انگیزش نیت هماهنگ بوده و درنهایت، با تمایل به مشارکت رابطه مستقیم داشته است. شماری دیگر از پژوهش‌های خارجی نیز یافت شده‌اند که با پژوهش حاضر ارتباط کمتری داشته‌اند. این پژوهش‌ها، عوامل انگیزشی همچون جنسیت (ورتینسکی^۱، ۱۹۹۲؛ دیلی و بوکانان^۲، ۱۹۹۹)، ارزش ادراک‌شده (پاجارس و میلر^۳، ۱۹۹۵؛ ایکلز و همکاران^۴، ۲۰۰۳)، لذت‌بردن ناشی از مشارکت مثبت و حداقل تجربه منفی مرتبط با فعالیت‌بدنی (ویس^۵، ۱۹۹۳) را در ارتباط با تمایل به مشارکت ورزشی مورد توجه قرار داده‌اند. در یک جمع‌بندی کلی می‌توان گفت که پژوهش‌های مذکور (به‌جز ۱ مورد)، اگرچه به‌طور مستقیم به مطالعه رابطه

1. Vertinsky
2. Daley & Buchanan
3. Pajares & Miller
4. Eccles
5. Weiss

را از محیط اجتماعی طبیعی دور نگه می‌دارد و باید چنان تهیه و تدوین شود که پاسخگویان بتوانند آن را بدون هیچ کمک و راهنمایی، البته غیر از راهنمایی‌های درج‌شده در خود پرسش‌نامه، تکمیل کنند (بلیکی^۲، ۲۰۱۳، ص. ۳۰۳).

۱. پرسش‌نامه انگیزش نیت: برای سنجش متغیر مستقل پژوهش، از پرسش‌نامه ساخته‌شده توسط دایگل استفاده شد. این پرسش‌نامه از هشت گویه ساخته شده است که در قالب طیف ۵ درجه‌ای لیکرت در اختیار آزمودنی قرار گرفت. از بین گویه‌های به‌کاررفته در این سنجه، شش گویه مثبت و ۲ مورد دیگر منفی بوده‌اند که در عملیات کدگذاری مجدد^۳، به‌صورت دیگر گویه‌ها بازتعریف شدند. مقدار آلفای کرونباخ گزارش‌شده توسط دایگل برای این پرسش‌نامه، معادل ۰/۷۱ می‌باشد (دایگل، ۲۰۰۳). همچنین، در آزمون مقدماتی میزان آلفا برابر ۰/۷۳ به‌دست آمد که حاکی از پایابودن این پرسش‌نامه می‌باشد ($\alpha > 0.7$). از آنجایی که این پرسش‌نامه، سنجه‌ای استاندارد نبوده و پایایی آن هنوز در مطالعات متعدد تأیید نگردیده است، توصیه می‌شود که از به‌کار بستن آن بدون اجرای یک آزمون مقدماتی دقیق اجتناب گردد.

۲. پرسش‌نامه نگرش: در راستای آزمون متغیر وابسته نیز از سنجه‌ای پژوهشگر ساخته‌شده شامل ۱۲ گویه استفاده شده است که در قالب طیفی ۳ درجه‌ای، پیش روی پاسخ‌دهندگان نهاده شد. در طراحی این پرسش‌نامه سعی شد که به‌جای استفاده از یک طیف ۳ درجه‌ای ثابت برای تمام گویه‌ها، گزینه‌های پاسخ برای هر گویه، مجزا و متناسب با پرسش مدنظر آن باشد. میزان آلفای کرونباخ برای این سنجه نیز در آزمون مقدماتی، معادل ۰/۷۶ به‌دست آمد که حکایت

شرکت کنندگان

جامعه آماری این مطالعه، مشتمل بر دانشجویان کارشناسی دانشگاه یزد در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۱۳۹۲ بود که تعداد آنان معادل ۴۴۹۷ نفر دانشجوی پسر و ۴۵۶۷ نفر دانشجوی دختر می‌باشد. نمونه‌گیری با روش طبقه‌ای و به کمک رابطه کوکران، با دقت احتمالی $d=0.05$ و سطح اطمینان قابل قبول $t=1/96$ ، حجم نمونه را معادل ۳۵۴ نفر پسر و ۳۵۵ نفر دختر به‌دست داده است. برای سنجش سطح پایایی سنجه، پرسش‌نامه در یک آزمون مقدماتی در اختیار ۶۰ نفر از اعضای نمونه (تعداد مساوی دختر و پسر) قرار گرفته و مقدار پایایی آن با روش آلفای کرونباخ برای متغیرهای انگیزش نیت و نگرش به فعالیت بدنی، به میزان ۰/۷۳ و ۰/۷۶ به‌دست آمد. همچنین، داده‌های گردآوری‌شده به کمک نرم‌افزار اس. پی. اس. اس ۱۶ در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی مورد تحلیل قرار گرفت. این تحلیل‌ها برای دختران و پسران به‌صورت مجزا انجام شد تا رویکرد تطبیقی پژوهش حفظ گردد. در فرایند تحلیل داده‌ها، علاوه بر محاسبه شاخص‌های مرکزی و پراکندگی، آزمون‌های آماری همچون تحلیل واریانس یک‌سویه، آزمون توکی، همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون خطی مورد استفاده قرار گرفت.

ابزارهای پژوهش

ابزار مورد استفاده در این پژوهش، پرسش‌نامه بسته بود که از دو بخش ساخته شده است؛ یک بخش مربوط به انگیزش نیت به‌عنوان متغیر مستقل و دیگری مربوط به نگرش به فعالیت بدنی در مقام متغیر وابسته. پرسش‌نامه بسته، از این مزیت برخوردار است که می‌توان داده‌های حاصل از آن را به‌راحتی با تعریف کدهایی، استخراج نموده و به تحلیل نرم-افزاری سپرد. پرسش‌نامه خودتنظیم (بسته)، پژوهشگر

2. Blaikie
3. Recode

1. SPSS16

اعتباریابی صوری استفاده گردید؛ لذا پرسش‌نامه پژوهشگر ساخته در اختیار ۳ تن از اساتید و نیز ۲ تن از دانشجویان پژوهشگر تحصیلات تکمیلی قرار گرفت و نظر ایشان در این باره پرسیده شد. در نهایت نیز پس از کسب اعتبار لازم، پرسش‌نامه در اختیار نمونه مورد مطالعه قرار گرفت.

شیوه تحلیل داده‌ها

برای توصیف داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی. برای تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار استنباطی نظیر ضریب همبستگی پیرسون، تحلیل رگرسیون و آزمون تحلیل واریانس در سطح معناداری $P < 0.05$ استفاده شد.

یافته‌ها

برون‌داده‌های این پژوهش را می‌توان در دو سطح توصیفی و استنباطی از نظر گذراند. در جدول ۱، فراوانی نسبی نمونه در متغیرهای زمینه‌ای مقطع تحصیلی و میزان درآمد خانواده گزارش شده است. داده‌های این جدول حاکی از آن است که از بین دانشجویان پسر، اکثریت آنان شامل ۳۷ درصد ایشان، در سال سوم تحصیلی مشغول به تحصیل بوده‌اند، در حالی که بیشترین تعداد دختران یعنی ۲۶/۷ درصد از ایشان، سال دوم تحصیلی را می‌گذرانند. به لحاظ میزان درآمد خانواده نیز ۵۴/۲ درصد از دانشجویان پسر در خانواده‌ای با درآمد پایین به دنیا آمده‌اند که بیشترین فراوانی نسبی را در نمونه مربوط به آنان داشته است. در میان دختران نیز بیشترین تعداد ایشان متعلق به خانواده‌ای با درآمد پایین با میزان ۵۲/۳٪ بوده است.

در جدول ۲، آمار توصیفی شامل میانگین و انحراف- معیار متغیرهای اصلی پژوهش برحسب دو جنس ارائه شده است. نتایج ارائه شده در جدول ۲، حاکی از آن است که میانگین انگیزش نیت، به مقدار

از مقدار پایایی مناسب آن دارد. جهت بررسی اعتبار این سنجه نیز از روش اعتباریابی صوری استفاده گردید. به‌طور کلی، منظور از اعتبارسنجی یک ابزار پژوهشی، پرداختن به این مسأله است که آیا ابزار مذکور واقعاً آنچه را که ادعای سنجشش را دارد می-سنجد یا خیر (بلیکی، ۲۰۱۳، ص. ۳۱۹). در این راستا، اعتبار صوری، به قدرت و کشش ظاهری یا صوری ابزار یا شیوه جمع‌آوری داده‌ها مربوط می‌شود و زمانی حاصل می‌گردد که افراد متخصص تشخیص دهند که سنجه مورد بررسی برای سنجش ویژگی یا خصیصه مدنظر آن مناسب است (امیرشاهی، حیدرزاده و دبستانی، ۲۰۱۱، ص. ۱۳). بدین ترتیب در جهت تأیید اعتبار سنجه، دیدگاه تعدادی از متخصصین صاحب-نظر در این زمینه (اساتید دانشگاه) بررسی شد و در نهایت با تأیید ایشان، روایی صوری سنجه محقق گردید.

روش اجرای پژوهش

از آنجاکه جمعیت مورد مطالعه یعنی دانشجویان، در دانشکده‌های مختلفی مشغول به تحصیل بودند، بهترین شیوه برای نمونه‌گیری، روش طبقه‌ای تشخیص داده شد. در این راستا، پس از محاسبه حجم نمونه برای دختران و پسران به صورت جداگانه، با برآورد نسبت جمعیت دانشجویان کارشناسی هر دانشکده به تعداد کل دانشجویان هم‌مقطع ایشان در دانشگاه، تعداد آن‌ها در نمونه نیز به همین نسبت مشخص گردید. سپس، برای سنجش پایایی ابزارهای مورد استفاده و کسب اطلاعات اولیه پیرامون نمونه مورد مطالعه، آزمون مقدماتی تقریباً در میان ۹٪ از افراد نمونه مربوط به هر جنس برگزار شد. با به‌دست آمدن پایایی در حد مطلوب برای پرسش‌نامه‌ها، کافی بود که اعتبار سنجه‌ها نیز برآورد گردد. به سبب اجرای پژوهش حاضر در محیطی دانشگاهی و امکان دسترسی به اساتید به‌عنوان متخصصین امر، از شیوه

تأیید شده است ($P < 0/05$). قسمتی از نتایج آزمون توکی مربوط به دختران نیز در جدول ۵ آمده است. در این جدول، دسته‌هایی از متغیر انگیزش نیت را که اختلاف میانگین‌هایشان در ارتباط با متغیر وابسته معنادار شده است گزارش گردیده‌اند. این معناداری برای اختلاف میانگین‌ها در سطح $0/05$ قابل مشاهده است.

جدول ۶ نیز نتایج آزمون همبستگی پیرسون میان متغیرهای اصلی و فاصله‌ای پژوهش را نشان می‌دهد. سطح معناداری قابل مشاهده در جدول، نشان از وجود رابطه‌ای قوی میان دو متغیر برای دختران و پسران دارد ($P < 0/01$). ضرایب همبستگی پیرسون میان دو متغیر نیز بیانگر مثبت بودن این رابطه‌ها می‌باشد. این ضرایب همبستگی برای پسران و دختران به ترتیب با تعداد ۳۵۴ و ۳۵۵ آزمودنی به دست آمده است. در مجموع، این گزاره‌ها بدان معنا است که هرچه انگیزش نیت برای دختران و پسران افزایش یابد، نگرش آنان برای مشارکت در کلاس تربیت‌بدنی مثبت‌تر می‌گردد.

نتایج حاصل از آزمون رگرسیون خطی تک‌متغیره با روش هم‌زمان نیز در جدول ۷ ارائه گردیده است. یافته‌های حاصل از این آزمون نشان می‌دهد که متغیر انگیزش نیت، به‌تنهایی $49/4$ درصد از نگرش دختران و نیز $19/5$ درصد از نگرش پسران را پیش‌بینی می‌نماید که از این حیث، بسیار قابل توجه است. سه پارامتر B ، β و t ، هم‌علامت و مثبت هستند که خود بیانگر وجود رابطه مستقیم میان دو متغیر است؛ بنابراین، به‌عنوان نمونه، مقدار $\beta = 0/733$ برای دختران بیانگر این مطلب است که به ازای یک واحد افزایش در متغیر انگیزش نیت، نگرش به میزان $0/733$ مثبت‌تر می‌گردد.

محسوسی در بین دانشجویان پسر بیشتر است؛ درحالی‌که در همین متغیر، انحراف معیار و لذا واریانس در بین دختران، مقدار بالاتری را نشان می‌دهد. این بالاتر بودن واریانس در میان دختران بیانگر آن است که میزان متغیر انگیزش نیت در بین ایشان، از پراکندگی بیشتری برخوردار می‌باشد. همچنین، میانگین نگرش به مشارکت در کلاس تربیت‌بدنی در بین پسران با میزان $16/81$ ، مقدار بالاتری را نشان می‌دهد.

جدول ۳ نیز میزان متغیر انگیزش نیت را به سه بخش ضعیف، متوسط و قوی تقسیم کرده و فراوانی نمونه را در هر بخش نشان داده است. همچنین، انواع نگرش به مشارکت در کلاس تربیت‌بدنی و فراوانی نسبی نمونه در هر کدام از این انواع نیز در این جدول نشان داده شده است. از داده‌های این جدول چنین برمی‌آید که بیشتر دختران و پسران از میزان متوسطی از انگیزش نیت برخوردارند. این درحالی است که تعداد دختران، هم در میزان ضعیف و هم در میزان قوی نیت، رقم بالاتری است. به‌لحاظ نوع نگرش به مشارکت نیز اکثریت پسران از دیدی مثبت و اکثریت دختران از نگرشی خنثی برخوردار هستند. همچنین، فراوانی دخترانی که دیدگاهی منفی نسبت به حضور و فعالیت در کلاس تربیت‌بدنی دارند از پسران بیشتر بوده است.

برای سنجش رابطه بین متغیرهای میزان درآمد خانواده و نگرش دانشجویان دختر و پسر به مشارکت ورزشی، از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شده است که نتایج حاصل از این آزمون در جداول ۴ و ۵ آمده است. داده‌های جدول ۴ نشان می‌دهد که بین میزان درآمد خانواده‌های پسران با گرایش آنان به مشارکت ورزشی، رابطه معناداری وجود ندارد ($P > 0/05$)؛ درحالی‌که وجود این رابطه برای دختران

جدول ۱. فراوانی نسبی نمونه براساس متغیرهای زمینه‌ای در بین دو جنس

	مقطع تحصیلی				میزان درآمد خانواده			
	سال اول	سال دوم	سال سوم	سال چهارم	پایین	متوسط	بالا	
پسر	٪۱۳/۳	٪۲۴	٪۲۷	٪۱۹/۹	٪۵/۸	٪۵۴/۲	٪۱۹/۵	٪۲۶/۳
دختر	٪۲۶/۱	٪۲۶/۷	٪۲۱/۹	٪۲۰/۵	٪۴/۸	٪۵۲/۳	٪۳۲/۹	٪۱۴/۶

جدول ۲. آماره‌های توصیفی مربوط به متغیرهای پیش‌بین و ملاک

متغیر	جنسیت	میانگین	انحراف معیار
انگیزش	پسر	۱۷/۸۱	۳/۷۵
نیت	دختر	۱۶/۸۲	۴/۱۸
نگرش به	پسر	۱۶/۸۱	۲/۰۵
مشارکت	دختر	۱۵/۵۴	۲/۰۷

جدول ۳. فراوانی نسبی میزان‌های مختلف نیت و انواع مختلف نگرش

متغیر	جنسیت	ضعیف	متوسط	قوی	منفی	خنثی	مثبت
انگیزش نیت	پسر	٪۵/۴	٪۵۳/۴	٪۴۱/۲	---	---	---
	دختر	٪۱۰/۴	٪۴۷/۳	٪۴۲/۳	---	---	---
نگرش به	پسر	---	---	---	٪۱/۷	٪۳۶/۴	٪۶۱/۹
مشارکت	دختر	---	---	---	٪۵/۹	٪۵۸	٪۳۶/۱

جدول ۴. آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه بین متغیرهای درآمد خانواده و نگرش به تفکیک جنسیت

سطح معناداری	دسته اول	دسته دوم	اختلاف میانگین‌ها (دسته اول منهای دسته دوم)
۰/۰۰۰	بین ۵۰۰ هزار تا یک میلیون	۳/۴۴۸*	۰/۰۰۰
۰/۰۰۰	بین یک میلیون تا یک و نیم میلیون	۳/۹۴۸*	۰/۰۰۰
۰/۰۰۰	بیشتر از یک و نیم میلیون	۳/۴۰۳*	۰/۰۰۰

جدول ۵. نتایج آزمون توکی در آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه دختران

متغیر	سطح معناداری	F	مجذور میانگین بین گروه‌ها		مجذور میانگین درون گروه‌ها		میانگین		گروه‌ها
			پسر	دختر	پسر	دختر	پسر	دختر	
میزان	۰/۰۰	۵/۴۲	۲/۰۵	۲۲/۰۴	۸/۶۲	۴/۰۶	۴/۱۹	۱۶/۶۷	کمتر از ۵۰۰ هزار تومان
درآمد خانواده	۰/۰۰	۵/۴۲	۲/۰۵	۲۲/۰۴	۸/۶۲	۴/۰۶	۴/۱۹	۱۶/۹۷	بین ۵۰۰ هزار تا یک میلیون
	۰/۰۰	۵/۴۲	۲/۰۵	۲۲/۰۴	۸/۶۲	۴/۰۶	۴/۱۹	۱۶/۹۷	بین یک میلیون تا یک و نیم میلیون
	۰/۰۰	۵/۴۲	۲/۰۵	۲۲/۰۴	۸/۶۲	۴/۰۶	۴/۱۹	۱۶/۶۱	بالاتر

*P<۰/۰۵

جدول ۶. آزمون همبستگی پیرسون میان متغیرهای پیش‌بین و ملاک ($P < 0.05$)

متغیر		ضریب همبستگی		سطح معناداری	
		پسر	دختر	پسر	دختر
انگیزش نیت		۰/۷۰۳**	۰/۴۳۸**	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
نگرش به مشارکت					

جدول ۷. نتایج آزمون رگرسیون تک‌متغیره به روش هم‌زمان

متغیر	ضرایب		t	سطح معناداری	R	R ²
	غیراستاندارد B	استاندارد شده β				
نیت	پسر	۰/۱۶۸	۰/۷۳۳	۰/۰۰۰	۰/۷۰۲	۰/۴۹۴
	دختر	۰/۳۶۴	۰/۷۳۳	۰/۰۰۰	۰/۴۴۱	۰/۴۹۴
نگرش	پسر	۰/۳۰۹	۰/۷۳۳	۰/۰۰۰	۰/۷۰۲	۰/۴۹۴
	دختر	۰/۳۶۴	۰/۷۳۳	۰/۰۰۰	۰/۴۴۱	۰/۴۹۴

توصیفی نشان

نتیجه‌گیری

می‌دهد که اکثریت دختران و پسران مورد مطالعه، دارای میزان متوسطی از انگیزش نیت بوده‌اند. حال آن‌که به لحاظ نوع نگرش، اکثریت پسران نگرشی مثبت و بخش اعظم دختران، دیدی خنثی و بی‌تفاوت نسبت به مشارکت ورزشی از خود نشان داده‌اند. نتایج آزمون تحلیل واریانس یک‌سویه در بخش یافته‌های تحلیلی نیز حاکی از آن بود که بین میزان درآمد خانواده پسران با نگرش ایشان به فعالیت‌های بدنی کلاسی، رابطه‌ای وجود ندارد. حال آن‌که همین رابطه برای دختران معنادار می‌باشد. این نتیجه از اهمیت میزان درآمد خانوادگی دانشجویان دختر، در تعیین نگرش ایشان به مشارکت در فعالیت بدنی حکایت دارد. همچنین، برون‌دادهای آزمون همبستگی پیرسون نشان می‌دهد که میان دو متغیر اصلی پژوهش، هم برای دختران و هم برای پسران، رابطه‌ای قوی و مستقیم وجود دارد. به عبارتی، هرچه دانشجویان میزان بالاتری از انگیزش نیت را تجربه نمایند، دیدگاه مثبت‌تری به حضور در کلاس تربیت‌بدنی از خود نشان می‌دهند. این نتیجه با یافته‌های پژوهش دایگل (۲۰۰۳) نیز هم‌خوانی دارد؛ چراکه در آن‌جا نیز دو متغیر، رابطه‌ای مستقیم و قوی دارند. به لحاظ تبیین تئوریک نیز نتیجه به دست آمده،

پژوهش میان‌رشته‌ای حاضر به دنبال آن بوده است که رابطه انگیزش ناشی از نیت، با نگرش دانشجویان به فعالیت‌های بدنی کلاسی را مورد بررسی قرار دهد. نیت، اگرچه یک مفهوم روان‌شناختی می‌باشد، اما به نظر می‌رسد در بسیاری از زمینه‌های اجتماعی نیز ریشه دارد؛ به عنوان مثال، برخورداری از بسیاری مواهب مادی - اجتماعی می‌تواند بر شکل‌گیری بهتر نیت انجام کاری در ذهن و روان فرد تأثیرگذار باشد. همین مشرب‌های اجتماعی نیت است که زمینه را برای متغیر جنسیت به عنوان عاملی واسطه‌ای در شکل‌گیری و تقویت آن بازمی‌نماید. مفهوم نیت با وجود اهمیتش به عنوان یکی از مهم‌ترین منابع انگیزشی رفتار، معمولاً در سایه سایر مولدهای انگیزشی همچون حمایت، ارزش، شناخت و غیره تحت‌الشعاع قرار می‌گیرد؛ لذا، بررسی رابطه چنین عاملی به صورت جداگانه و منفرد با تمایل به فعالیت‌های بدنی ضروری به نظر می‌رسد.

یافته‌های مطالعه حاضر در دو بخش توصیفی و تحلیلی قابل بررسی می‌باشد. یافته‌های توصیفی بیانگر آن است که انگیزش ناشی از نیت و نیز نگرش به مشارکت، در بین پسران به طور تقریبی از میانگین بالاتری برخوردار است. دیگر یافته‌های

از کارآمدی را برای پسران نیز داشته باشد. در واقع، برای تبیین نگرش پسران به فعالیت‌های بدنی، باید به عوامل کارای دیگری نیز رجوع کرد و ضمن شناسایی نظری این عوامل، آنان را مورد آزمون قرار داد. نتیجه اخیر این پژوهش؛ یعنی توانایی متغیر انگیزش نیت در پیش‌بینی نگرش دانشجویان به فعالیت‌های بدنی، با نظریه ریو (۲۰۱۳) حمایت می‌شود.

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که در صورت تمرکز و توجه به زمینه‌های اجتماعی - روانی شکل - گیری انگیزش نیت، می‌توان بستر لازم برای تمایل بیشتر دانشجویان به فعالیت‌های بدنی کلاسی و مشارکت ورزشی فوق برنامه را مهیا ساخت. با استناد به برخی پژوهش‌های پیشین صورت‌گرفته (نقدی، بلالی و ایمانی، ۲۰۱۱؛ پارسامهر، اسکندری‌فرد، نیک‌نژاد و قربان‌زاده، ۲۰۱۳؛ پاجارس و میلر، ۱۹۹۵؛ ایکلز و همکاران، ۲۰۰۳) می‌توان به زمینه‌هایی همچون حمایت خانواده، استاد تربیت‌بدنی و دوستان اشاره نمود.

حمایت ادراک‌شده از سوی این دیگران مهم، به‌ویژه برای دختران، پیامدهایی چون درک ارزشی بالاتر از فعالیت بدنی، توجه بیشتر به استعدادها و ورزشی فردی و لذا، تلاش برای کسب خودکارآمدی بیشتر در این زمینه را به‌همراه دارد. این دسته از ادراکات روان‌شناختی، به‌نوعی زمینه را برای شکل‌گیری نیت شرکت در امور ورزشی فراهم می‌سازد؛ بنابراین، به‌عنوان راه‌کارهای پیشنهادی از سوی پژوهشگران این مقاله و براساس یافته‌ها و استنباط‌های صورت‌گرفته در بالا، به اساتید تربیت‌بدنی توصیه می‌گردد که به حمایتی همه‌جانبه از دانشجویان این درس پرداخته و به ایشان در شناخت توانایی‌های فردی‌شان در عرصه ورزش کمک نمایند. همچنین، خانواده‌ها می‌بایست با کنارگذاشتن بسیاری از کلیشه‌های جنسیتی، دختران را نیز به انجام فعالیت‌های بدنی تشویق نموده و

به‌صورتی استنباطی از نظریه‌های دایر (بی‌تا)، مازلو (۱۹۸۷)، راتوس (۲۰۰۸)، تیوان و اسمیت (۱۹۸۶) و همچنین ریو (۲۰۱۳) قابل‌استنتاج است. همگی این نظریه‌پردازان، مهم‌ترین خصیصه نیت را برانگیزانندگی و نقش هدایت‌گری آن دانسته‌اند. به‌نظر ایشان، نیت یک محرک بسیار قوی رفتاری بوده که در صورت به‌دست‌آمدن آن توسط فرد، احتمال بروز رفتار موردنظر زیاد است. تحلیل این نتیجه براساس دیدگاه ریو نشان می‌دهد که نیت، هم توانسته است انگیزش کافی برای تمایل به عملکردهای بدنی به‌وجود آورد و هم عاملی باشد برای برنامه‌ریزی در جهت عملکرد بهتر؛ اما، این پژوهش می‌تواند از آن لحاظ تئوری‌های یادشده را به چالش بکشد که این نظریه‌ها به مسأله جنسیت و لذا، محدودیت‌ها و امکانات مترتب بر آن در رابطه با نیت‌مندی، تقریباً بی‌توجه بوده‌اند. همان‌طور که می‌دانیم، امروزه بررسی چالش‌های جنسیتی به‌همراه مسأله هویت، به موضوعی کانونی در حوزه‌های رفتاری و اجتماعی بدل شده است (سیدمن، ۲۰۱۰، ص. ۲۶۷)؛ بنابراین، پژوهش‌های تجربی و نظری نمی‌توانند نسبت به پرداختن به چنین مسأله‌ای بی‌توجه باشند.

خروجی آزمون رگرسیون تک‌متغیره که به‌روش هم‌زمان به اجرا درآمده نیز قابلیت متغیر نیت برای تبیین بخش قابل‌توجهی از نگرش دانشجویان به فعالیت‌های بدنی را به‌خوبی نشان می‌دهد. داده‌های خروجی از آن حکایت دارد که متغیر نیت توانسته است به‌تنهایی، ۰/۴۹۴ از تغییرات نگرش دختران و ۰/۱۹۵ از تغییرات نگرش پسران را پیش‌بینی نماید؛ بنابراین، می‌توان متغیر انگیزش نیت را در این مورد، یک متغیر پیش‌بین قوی، به‌خصوص برای دختران به‌حساب آورد. البته، باید توجه نمود که هرچند متغیر نیت توانسته است بخش عمده‌ای از تغییرات نگرش دختران را تبیین نماید، ولی نتوانسته است همان اندازه

پژوهش و پیشینه داخلی مشابه اشاره نمود.

منابع

1. Abdimoghadam, S., Behrouzi, A., & Ramazaninejad, R. (2013). Relation between parenting style of parents with children's physical activities. *Sport Psychology Studies*, 6; Pp: 25-36. In Persian.
2. Amirshahi, M. A., Heidarzade, K., & Dabestani, F. (2011). The effect of modernization of customers on shopping stiles. *Researches of new marketing*, 3; Pp: 1-26. In Persian.
3. Belcher, D., Lee, A. M., Solmon, M. A., & Harrison, L. (2003). The influence of gender-related beliefs and conceptions of ability on learning the hockey wrist shot. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 74; Pp: 183-192.
4. Beleiki, N., & Chavoshian, H. (2013). Design of social researches. Polity Press. Translation by Tehran Nei. In Persian.
5. Daley, A., & Buchanan, J. (1999). Aerobic dance and physical self-perceptions in female adolescents: Some implications for physical education. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 70; Pp: 196-200.
6. Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). Intrinsic and extrinsic motivation: Classic definitions and new directions. *Contemporary Educational Psychology*, 25; Pp: 54-67.
7. Digle, K. G. (2003). *Gender differences in participation of physical activities: A comprehensive model approach*. Doctoral Dissertation. Louisiana State University.
8. Dyer, W. W. Force of intent. Translation by Daghighnia, M. In Persian.

ایشان را از سنین تکوین شخصیت، از مزایای این گونه فعالیت‌ها آگاه نمایند. بر رسانه‌ها و اصحاب قلم نیز بایسته است که با رویکرد و نگاه فرهنگی به مقوله ورزش، در راستای تشویق عمومی جامعه و به ویژه جوانان، برای یافتن نیت فعالیت‌بدنی و انگیزش‌های ناشی از آن، کوشیده و در راستای اصلاح دیدگاه عمومی جامعه پیرامون ورزش زنان، گامی بردارند.

دست‌آورد اساسی این پژوهش، توجه به عاملی خاص از عوامل انگیزشی در زمینه فعالیت بدنی است. در میان پژوهش‌های داخلی، به برخی از عوامل برانگیزاننده پرداخته شده است، اما نسبت به مفهوم نیت و توانایی فعال‌کنندگی آن غفلت شده است. این بی‌توجهی از این زاویه قابل بررسی می‌باشد که بسیاری از پژوهشگران، عامل نیت را از پیش، مفروض پنداشته‌اند. حال آن‌که الزاماً این گونه نیست و شرکت در فعالیت بدنی ممکن است بدون انگیزش نیت نیز صورت گرفته باشد. همچنین، ممکن است نیت را عاملی آمیخته در دیگر عوامل، صرفاً وابسته به آن‌ها یا منتج از آنان قلمداد کرده باشند؛ اما در پژوهش حاضر، نیت به عنوان یک فعال‌کننده مستقل روان‌شناختی مورد ارزیابی قرار گرفت و نشان داد که به‌تنهایی می‌تواند بخش عمده‌ای از تمایل به فعالیت بدنی دانشجویان را تبیین نماید. دیگر نکته قابل تأمل در این پژوهش، توجه به عامل جنسیت است؛ عاملی که معمولاً با دربرداشتن هاله‌ای از کلیشه‌ها، تبعیض‌های زیادی به زیان جنس مؤنث به همراه داشته است. در این پژوهش نشان داده شد که زنان در صورت به-دست‌آوردن نیت، نگرش بسیار راغبانه‌ای به عرصه ورزش و کسب خودکارآمدی بدنی خواهند داشت. لازم به ذکر است که این پژوهش با محدودیت‌های چندی نیز مواجه بوده است که از آن میان می‌توان به دشواری‌های دسترسی به نمونه براساس اخذ دروس تربیت بدنی دوره کارشناسی، حجم بالای نمونه و لذا، هزینه‌های مادی و معنوی مترتب بر آن و نیز فقدان

9. Eccles, J. S., Adler, T. F., Futterman, R., Goff, S. B., Kaczala, C. M., Meece, J. L., & Midgley, C. (2003). Expectancies, values and academic behaviors. In J. T. Spence (Ed.), *Achievement and achievement motives* (Pp: 75-146). San Francisco: W.H. Freeman.
10. Krueger, N. (2009). Entrepreneurial intentions are dead: Long live entrepreneurial intentions. In A. L. Carsrud, & M. Brännback (Eds.), *Understanding the entrepreneurial mind, international studies in entrepreneurship series* (Pp: 51-72).
11. Lee, A. M., Fredenburg, K., Belcher, D., & Cleveland, N. (1999). Gender differences in children's conceptions of competence and motivation in physical education. *Sport, Education, and Society*, 4; Pp: 161-174.
12. Maslow, A. (1987). Motivation and personality. Tra. Rezvani, A. (1988). Mashhad: Astan Ghods Razavi. In Persian.
13. Naderian, M., Zolaktaf, V., & Moshkelgosha, A. (2010). Obstacles of sport partnership of women and their relation with motivation. *Moving Sciences and Sport*, 13; Pp: 145- 156. In Persian.
14. Naghdi, A., Balali, A., & Imani, P. (2011). Socio- cultural obstacles of partnership of women in physical activities. *Woman in development and politic*, 32; Pp: 149-165.
15. Pajares, F., & Miller, M. (1995). Mathematics self-efficacy and mathematics outcomes: The need for specificity of assessment. *Journal of Counseling Psychology*, 42; Pp: 190-198.
16. Parsamehr, M., Skandari Fard, A., Nik Nejad, M., & Ghorbanzade Zaferani, S. Gh. (2013). Study of motivations related with partnership in classroom physical activities between girls students. *Sport Management and Moving Behavior*, 17; Pp: 141-154. In Persian.
17. Rathus, A. (2008). General psychology. Translation by Ebrahimi Moghadam A., et. al. (2009). Tehran: Salavan. In Persian.
18. Reeve, J. M. Motivation and excitation. Translation by Seyedmohamadi, Y. (2013). Tehran. Nei. In Persian.
19. Rowland, T. W. (1990). *Exercise and children's health*. Champaign, IL: Human Kinetics.
20. Salehabadi, A., & Ghandhari, E. (2011). Study of relation between religiosity and attitude toward democracy among Neishabour citizens. *Studies of Youth*, 2; Pp: 95-118. In Persian.
21. Sidman, A. Challenge of thinks in sociology. Translatio by Jalili, H. (2011). Tehran: Nei. In Persian.
22. Tiwan, R., & Smith. B. D. Motivation. Translation by Abdali. M. (1986). Astan Ghods Razavi publication. In Persian.
23. U.S. Department of Health and Human Services. (1996). *Physical activity and health: A report of the surgeon general*. Atlanta, GA: U.S. Centers for Disease Control and Prevention.
24. Yousefi, B., & Ahmadi, B. (2013). The effect of of teachers on enjoy of physical activities in young girls. *Sport Psychology Studies*, 5; Pp: 41-54.
25. Vertinsky, P. A. (1992). Reclaiming space, revisioning the body: The quest for gender-sensitive physical education. *Quest*, 44; Pp: 373-396.
26. Weiss, M. R. (1993). Psychology effects of intensive sport participation on children and youth: Self-steem and motivation. In B. R. Chail & A. J. Pear (Eds.), *Intensive Participation in children`s sport* (Pp: 39-69).

پرسش‌نامه نگرش

۱. درس تربیت بدنی برای من (معکوس):

(۱) جالب و سرگرم‌کننده است (۲) کمی خسته‌کننده است (۳) خسته‌کننده است

۲. در درس تربیت‌بدنی (معکوس):

(۱) وجود رقابت مفید است (۲) تاحدی رقابت مفید است (۳) رقابت اصلاً مفید نیست

۳. درس تربیت‌بدنی برای من (معکوس):

(۱) امن (بی‌خطر) است (۲) نسبتاً امن (بی‌خطر) است (۳) ناامن (خطرناک) است

۴. درس تربیت‌بدنی (معکوس):

(۱) اصلاً خشونت‌آمیز نیست (۲) تاحدی خشونت‌آمیز است (۳) خشونت‌آمیز است

۵. درس تربیت‌بدنی:

(۱) قادر نیست مرا از توانایی بدنی‌ام آگاه کند (۲) تاحدودی از توانایی بدنی‌ام به من آگاهی می‌دهد

(۳) مرا از توانایی بدنی‌ام آگاه می‌کند

۶. در درس تربیت‌بدنی (معکوس):

(۱) حس راحتی به من دست می‌دهد (۲) تاحدی حس راحتی به من دست می‌دهد

(۳) احساس ناراحتی به من دست می‌دهد

۷. حضور در درس تربیت‌بدنی (معکوس):

(۱) به سلامت بدن کمک می‌کند (۲) اندکی به سلامت بدن کمک می‌کند (۳) سلامت بدن را تهدید می‌کند

۸. حضور فعال در درس تربیت‌بدنی برای من:

(۱) اهمیت خاصی ندارد (۲) تاحدودی بااهمیت است (۳) مهم و ضروری است

۹. مهارت‌های درس تربیت‌بدنی (معکوس):

(۱) در آینده به درد من می‌خورد (۲) تاحدی در آینده من مفید است (۳) در آینده به هیچ درد من نمی‌خورد

۱۰. در درس تربیت‌بدنی:

(۱) به صحبت‌های استاد بی‌توجه‌ام (۲) به صحبت‌های استاد تاحدی توجه می‌کنم

(۳) تمام حواسم را متوجه صحبت‌های استاد می‌کنم

۱۱. احساس می‌کنم حضور در درس تربیت‌بدنی:

(۱) باعث اتلاف بیهوده انرژی بدنم می‌شود (۲) تاحدی انرژی مرا بیهوده تلف می‌کند

(۳) باعث کسب انرژی و نشاط بیشتر در من می‌شود

۱۲. درس تربیت‌بدنی:

(۱) به یکسان برای پسرها و دخترها است (۲) بیشتر برای پسرها است (۳) بیشتر برای دخترها است

شیوه نمره‌دهی

در این پرسش‌نامه، حداکثر نمره برای هر گویه، نمره ۳ و حداقل آن، نمره ۱ می‌باشد. نمره نهایی هر فرد نیز از مجموع نمرات وی در تک‌تک پرسش‌ها به‌دست می‌آید. در ۱۱ سؤال اول، شیوه نمره‌دهی به گویه‌ها برای پسران و دختران یکسان است. در این سؤالات، نمره گویه‌های عادی، معادل با شماره گزینه پاسخ است؛ یعنی انتخاب گزینه ۱، معادل دریافت نمره ۱ و به‌همین ترتیب تا نمره ۳ می‌باشد. در گویه‌های معکوس، این روند برعکس می‌باشد و مثلاً انتخاب گزینه ۳، به‌معنای دریافت کمترین نمره است؛ ولی نمره گزینه ۲، ثابت و مانند قبل باقی می‌ماند؛ اما نمره‌دهی گویه ۱۲ برای پسران، دقیقاً به‌صورت گویه‌ای معکوس است؛ درحالی‌که برای دختران، گزینه ۳ معادل نمره ۲، گزینه ۲ معادل نمره ۱ و گزینه ۱ معادل نمره ۳ می‌باشد.

اعتبار پرسش‌نامه

جهت اعتباریابی سنجه مذکور به روش اعتبار صوری، پرسش‌نامه در اختیار ۳ تن از اعضای هیأت علمی رشته جامعه‌شناسی و نیز ۲ تن از دانشجویان پژوهشگر تحصیلات تکمیلی که سابقه چاپ مقاله در نشریات علمی-پژوهشی داخلی را داشتند قرار گرفت و از ایشان تقاضا گردید که نظر خود را به‌صورت شفاهی درباره اعتبار محتوای سنجه به پژوهشگر ارائه نمایند. ارائه پرسش‌نامه به هر ۵ نفر به‌صورت هم‌زمان انجام گردید و ۳ روز بعد، دیدگاه ایشان به‌طور جداگانه پرسیده شد. در مجموع، می‌توان گفت همه داوران تقریباً در این عقیده که پرسش‌نامه واقعاً همان محتوایی را می‌سنجد که مدعی سنجش آن است، هم‌رأی بودند.